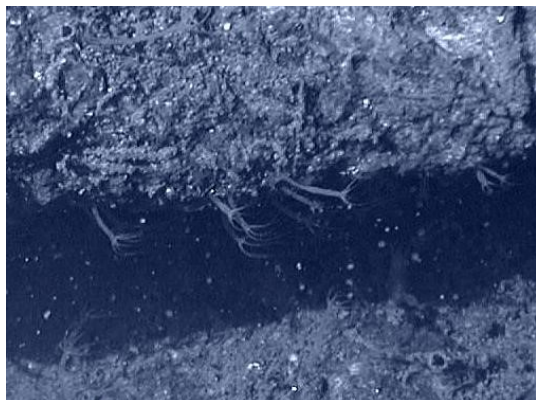

Právě prší – nezmaři živí a internetoví

Sedím u počítače a dívám se na ikonu počasí v systray. Maličký obrázek pro nás někdy nedozírného dosahu hlásá vzhledem i textem, že bude pršet. Vzpomínám, jak jeden biolog povídal mé manželce „...Na internetu je všechno...“ A skutečně je. Třeba nedávno.

Potěšen kraťoučkou vycházkou k zimní vodě jsem si do ruky vzal jednu starší knihu. Bude jí za pár

Nezmaři, jak jsem je potkal v roce 2003

let skoro padesát. A v té knize jsem se podíval na to, jak je to s našimi nezmary. To jsou takoví ti keříčkovití prevíti, kteří nám v mladých akvaristických letech mysterizovali chov drobných akvarijských rybek. Jejich bubák číhal za každým lovem „vodních vší“ (daphnií či cyclopsů) a přinesení do akvária vedli nelítostný boj se vším rybím, živým. A tam jsem se dozvěděl, v té knize, že u nás žijí tři druhy nezmarů a jedna medúzka sladkovodní. Nezmar zelený, nezmar hnědý, nezmar obecný a zmiňovaná medúzka. Vše shrnuto, podtrženo a potvrzeno poznatky vědců z tehdejšího Sovětského svazu a poválečné republiky. Doprovazeno obrázky a popsáno pomocí jednoduchého klíče. Ó, jak snadné tyto

polypovce určit. I předpokládání biotopu možného nálezu je zde popsán.

Jenže, čas se natáhl. Nevěřil jsem. Vzal jsem si jinou knihu. Modernější. Je jí něco okolo dvaceti let. A hle. Nezmaři se rozrostli. Jsou tu u nás čtyři druhy a jedna medúzka. Bezpečné se zdá určení pouze nezmaru zeleného. Je prostě zelený. Ostatní druhy jen na základě mikroskopických znaků. A co internet? Pokud se podívám na fotografie, zdá se, že kniha číslo jedna začíná pokulhávat při určování. Ještě, že mám ty drobné zkušenosti a mohl bych napsat určení přibližné. Tedy podle těch internetových obrázků. Červík pochybnosti v hlavě zahlodal. Mám ještě knihu jednu. Má opět charakter klíče.

Knih třetí. A tam je popsáno nezmarů šest. Nezmar podélník (*Pelmatohydra oligatis*), nezmar zelený (*Chlorohydra viridissima*), nezmar opásaný (*Hydra circumcincta*), nezmar ostropouzdrý (*Hydra oxycnida*), nezmar štíhlý (*Hydra attenuata*) a nezmar obecný (*Hydra vulgaris*). A jedna medúzka sladkovodní (*Craspedacusta sowerbyi*). Text ve stylu klíče doprovázen nákresem knid – žahavých buněk. A co teď? Jedná se o útvar tak malý, že jej v přírodě, možná i v klidu domova těžko uvidíte, neřkuli vyfotíte. Chce to cvik a kousek štěstí, že se dokážete podívat tam, kam máte. A co na to internet? Informace tu jsou. Prolínají se. Včetně obrázků. Tak ber, kde ber. Je tam tedy všechno a popsáno v různé úrovni opravdovosti.

Vlastně jsem neuvedl názvy zmiňovaných knih. Případný čtenář se musí spokojit s tím, že píši, že existují. Mám je doma. Nebo si je kokoliv může podle nejasných náznaků nalézt na všemocném internetu. A když už bude v tom hledání, stojí za to povšimnout si změn rodů. Ty jsem také v plné šíři neuvedl. Odcitoval jsem názvy nezmaroidní, knižní. Zkusím věřit hmatatelným autorům. Kotlík nezmaří polévky na internetu od povětšinou neznámých autorů si musím přecedit sám.

Ikonka počasí tkvící v systray varuje. Právě prší. Dívám se ven z okna na stěnu protějšího domu. Jižní, odpolední slunce maluje na zdi ostré stíny. Nikde ani kapka. Raději se ohlédnu po tom, kde mám deštník. Třeba bude pršet u mě v pokoji.

Bobo, hvězdy nelžou. Mohl bych mnohdy zkusit hádat z hvězd nebo karet. Uleví se mně. Všem polypologům či žahavcům se omlouvám. Článek vznikl za podpory či přetlaku informací, které nás dostihují na každém kroku. Jako drobná chapadélka nezmarů. Jenže jak to všechno pojmenovat, popsat a určit?

Ještě dlužno dodat, že s nezmary, tedy těmi živočišnými, se ne setkávám každý den. Skoro bych řekl, že jsou vzácní. Jsem rád, když je vidím. Bez ohledu na populární či vědecké informace. Ale to by asi byl námět na další povídání. Třeba, kterak nezmar v důsledku „živé a mrtvé“ vody o své prostředí mnohde přišel.

